Rızası Dışında SEGBİS ile Duruşma

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Anayasa Mahkemesi İkinci Bölüm	03.09.2026	İhlal

ESAS NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2022/76993	Anayasa 36, CMK 196, 6216 s.K. 45 ve 50, 4675 s.K. 4, 5275 s.K. 16

ÖZET

Kasten öldürme davasında salonda bulunmak isteyen tutuklu sanık salgın gerekçesiyle SEGBİS'e bağlanmış, mütalaa celsesine bağlantı sorunu nedeniyle katılamamış, istinaf dosya üzerinden karar vermiştir. AYM duruşmada hazır bulunma hakkının ihlaline ve yeniden yargılamaya hükmetti.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/rizasi-disinda-segbis-durusmada-hazir-bulunma-aym-2022-76993/ →

Karar metni

Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası sisteminde yayımlandığı hâliyle aktarılmıştır. Heyet, raportör ve vekil adları derlemeye alınmamıştır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

(Başvuru Numarası: 2022/76993)

Karar Tarihi: 3/9/2026

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; ceza davasında başvurucunun (sanığın) hazır bulunma talebinin reddedilerek ses ve görüntü aktarımı suretiyle duruşmaya uzaktan katılımının sağlanması nedeniyle duruşmada hazır bulunma hakkının, ceza infaz kurumundaki tutulma koşullarının sağlık durumu bakımından elverişli olmaması nedeniyle de kötü muamele yasağının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir. Başvuruda ayrıca adil yargılanma hakkının farklı güvencelerinin ihlal edildiği iddiası da bulunmaktadır.

2. Kocaeli Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) başvurucu hakkında kasten öldürme suçundan soruşturma başlatmıştır. Başvurucu, anılan suçtan 10/9/2020 tarihinde tutuklanarak Kocaeli 1

No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna gönderilmiştir.

3. Başsavcılık 13/11/2020 tarihinde başvurucunun kasten öldürme suçundan cezalandırılması istemiyle iddianame düzenlemiştir. İddianamede olaydan bir gün önce maktul ve başvurucu arasında cep telefonunun izinsiz alınmasıyla ilgili tartışma yaşandığı, olay günü yan yana seyyar tezgâh açan başvurucu ve maktul arasında tartışmanın yeniden başladığı, sonrasında başvurucunun aracında bulunan tüfeği alarak maktulü kasten öldürdüğü belirtilmiştir.

4. İddianamenin kabul edilmesiyle Kocaeli 5. Ağır Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) görülmeye başlanan davada 17/11/2020 tarihinde duruşma hazırlığı işlemleri yapılmıştır. Tensip tutanağında diğer işlemlerin yanı sıra duruşmanın ilk celsesinin 23/12/2020 tarihinde yapılmasına ve başvurucunun bu celseye Ses ve Görüntü Bilişim Sistemi (SEGBİS) aracılığıyla katılımının sağlanması hususunda bulunduğu ceza infaz kurumuna müzekkere yazılmasına karar verilmiştir.

5. Yargılama üç celsede tamamlanmıştır. Yargılamanın ilk celsesine tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumundan SEGBİS aracılığıyla katılan başvurucu, müdafi huzurunda atılı suçla ilgili savunmasını yapmıştır. Savunmasında diğer hususların yanı sıra ceza infaz kurumunda bulunması nedeniyle hastalığına ilişkin gerekli tedavinin yapılamadığını da ileri sürmüştür. Anılan celsede müşteki ve tanık beyanları da alınmıştır. Duruşma tutanağında başvurucunun SEGBİS aracılığıyla duruşmaya katılmak istemediği yönünde Mahkemeye itirazda bulunduğuna dair herhangi bir beyanı yer almamaktadır. Celse, kamera görüntülerinin araştırılması amacıyla ertelenmiş ve başvurucunun sonraki celsede SEGBİS aracılığıyla hazır edilmesine karar verilmiştir.

6. 11/3/2021 tarihinde gerçekleştirilen ikinci celseye başvurucunun bulunduğu ceza infaz kurumuyla SEGBİS bağlantısı kurulamaması nedeniyle başvurucu katılamamıştır. Başvurucu müdafiinin hazır bulunduğu bu celsede Başsavcılık tarafından başvurucunun kasten öldürme suçundan cezalandırılmasına yönelik esas hakkında mütalaa sunulmuştur. Mahkemece başvurucu müdafiine esasa yönelik savunmasını hazırlaması için süre verilerek celsenin ertelenmesine ve yine başvurucunun bir sonraki celse SEGBİS aracılığıyla hazır edilmesine karar verilmiştir.

7. Üçüncü celse öncesinde başvurucu müdafii tarafından sunulan 16/3/2021 ve 10/5/2021 tarihli dilekçelerle doğrudan doğruyalık ilkesi gereği başvurucunun duruşmada bizzat hazır edilmesi talep edilmiştir. Başvurucu müdafii, ayrıca başvurucuya ait sağlık raporlarını da Mahkemeye sunarak başvurucunun tedavisinin ceza infaz kurumu şartlarında yapılamayacağını belirtmiştir. Mahkemece 1/6/2021 tarihinde gerçekleştirilen üçüncü celsede başvurucunun duruşmada bizzat hazır bulunmaya yönelik talepleri reddedilmiştir. Mahkemenin duruşma tutanağında yer verilen ret gerekçesi şu şekildedir:

"Her ne kadar celse arasında sanık [başvurucu] müdafinin uyap üzerinden gönderdiği 10/05/2021 tarihli dilekçesi ile sanığın duruşma salonunda hazır edilmesi talep edilmiş ise de ülkemizin de içerisinde bulunduğu Covid-19 pandemi sürecindeki tedbirler ve HSK Genel Sekreterliğinin 27/04/2021 tarihli tam kapanma konulu yazısında duruşmaların segbis ortamında yapılabilmesine cevaz verir şekilde görüş bildirdiği anlaşılmakla Anayasal bir hak olan kamu ve birey sağlığı hakkının korunması gerektiği de gözetilerek covid-19 pandemi sürecinde sanığın duruşmaya

segbis ortamında bağlanmasının yüz yüzelik ilkesini ihlal etmeyeceği kanaatine varılmakla sanığın segbis ortamında hazır bulundurulmasına karar verildi."

8. Mahkemenin anılan kararı doğrultusunda başvurucu, üçüncü celseye de SEGBİS aracılığıyla katılmıştır. Başvurucu, celse esnasında mütalaaya karşı savunmasını yapmıştır. Yargılama sonucunda Mahkeme tarafından başvurucunun kasten öldürme suçunu işlediği sabit kabul edilerek 25 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

9. Başvurucu, istinaf dilekçesinde diğerlerinin yanı sıra incelemenin duruşma açılarak yapılmasını ve duruşmada hazır bulunma talebinin kabul edilmemesinin adil yargılanma hakkını ihlal ettiğini belirtmiştir. Başvurucunun istinaf talebi, Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince (İstinaf Dairesi) dosya üzerinden yapılan inceleme sonunda verilen 16/9/2021 tarihli karar ile esastan reddedilmiştir. İstinaf Dairesi, gerekçesinde verilen hükümde bir isabetsizlik görülmediğini açıklamıştır.

10. Başvurucu, İstinaf Dairesi kararına karşı sunduğu temyiz dilekçesinde de duruşmada hazır bulunma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Yargıtay 1. Ceza Dairesi istinaf talebinin esastan reddine ilişkin kararı 4/7/2022 tarihinde onamıştır.

11. Başvurucu, nihai kararı 21/7/2022 tarihinde öğrendikten sonra 4/8/2022 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

12. Başvurucu, başvuru formunda sağlık sorunları bulunduğunu, sağlık tedbirlerinden yararlanamadığını, mevcut hastalıkları nedeniyle özel bir beslenme düzeni gerekirken ceza infaz kurumu tarafından taleplerinin karşılanmadığını belirterek infazın durdurulmasına yönelik tedbir talebinde bulunmuştur. Anayasa Mahkemesi 23/8/2022 tarihinde başvurucunun cezasının infazının durdurulmasına yönelik tedbir talebinin Adli Tıp Kurumu tarafından verilen bir rapor bulunmadığı gerekçesiyle reddine, sağlık durumuna uygun gıdaların başvurucuya teslimiyle ilgili gerekli tedbirlerin alınmasına yönelik ise maddi ve manevi bütünlüğünün korunması için gerekli olan tedbirlerin alınmasına karar vermiştir.

13. Tedbir talebi hakkında verilen karar sonrasında başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Duruşmada Hazır Bulunma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

14. Başvurucu; ikinci celseye SEGBİS bağlantısının yapılamaması nedeniyle katılamadığını, üçüncü celse öncesinde duruşmalara SEGBİS aracılığı ile katılmak istemediğini, bizzat getirilmek suretiyle katılmak istediğini belirtmiş olmasına rağmen talebinin Mahkemece kabul edilmediğini ve SEGBİS aracılığıyla duruşmalara katılmak zorunda bırakıldığını belirterek adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

15. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; başvurunun öncelikle kabul edilebilirlik kriterleri yönünden değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiş, ayrıca somut olay ele alınırken mevzuat hükümleri ile konuya ilişkin yer verilen Anayasa Mahkemesi kararlarının dikkate alınması gerektiği

vurgulanmıştır. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı formda ileri sürdüğü şikâyetlerle benzer açıklamalarda bulunmuştur.

16. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan duruşmada hazır bulunma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

17. Anayasa Mahkemesi, ([GK], B. No: 2017/22672, 6/2/2020) ve ([GK], B. No: 2017/38732, 6/2/2020) kararlarında duruşmada hazır bulunma hakkı ile ilgili ilkeleri belirlemiştir. Anayasa Mahkemesi bu kararlarda öncelikle kişilerin istemine aykırı olarak SEGBİS yoluyla duruşmaya katılmasının duruşmada hazır bulunma hakkına yönelik bir müdahale teşkil ettiğini tespit etmiştir. Bu müdahalenin kanunilik, meşru amaç ve ölçülülük yönünden inceleneceğini ifade etmiştir. Anılan kararlarda 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 196. maddesinin kanunilik ölçütünü karşıladığı ve müdahalenin usul ekonomisinin gerçekleştirilmesine yönelik meşru bir amaca dayandığı sonucuna ulaşılmıştır (B. No: 2017/22672, §§ 72-104; B. No: 2017/38732, §§ 58-86).

18. Anılan kararlarda ölçülülük yönünden yapılan incelemede ise başvurucunun duruşmada hazır bulunma talebinin hangi zorlayıcı nedene dayanılarak kabul edilmediğinin ortaya konulmaması ve başvurucunun dairenin bozma kararı sonrası SEGBİS yoluyla duruşmaya katılımının sağlanmaya çalışıldığı ancak başvurucunun duruşmaya katılmaması üzerine yokluğunda devam eden celsede esaslı işlemlerin yapılması nedeniyle müdahalenin gerekli olmadığı değerlendirilmiştir (B. No: 2017/22672, §§ 99-101; B. No: 2017/38732, §§ 69-73).

19. Öte yandan Anayasa Mahkemesi, daha önce adil yargılanma hakkı güvencelerinden açık veya örtülü şekilde feragat edilmesinin mümkün olduğunu belirterek feragatin Anayasa'ya uygun kabul edilebilmesi için feragat iradesinin açık olmasının ve sonuçlarının kişi yönünden makul olarak öngörülebilir olmasının gerektiğini belirtmiştir. Buna ek olarak asgari usul güvencelerinin sağlanmış olması, ayrıca adil yargılanma hakkından feragat edilmesini meşru olmaktan çıkaran üstün bir kamu yararının da bulunmaması gerekmektedir ([1. B.], B. No: 2016/10023, 28/12/2021, § 45). Örtülü feragatin hangi durumlarda Anayasa'ya uygun kabul edileceğine ilişkin ilkeler genel olarak ([2. B.], B. No: 2019/14515, 15/6/2022) kararında belirtilmiştir. Buna göre örtülü feragatin geçerli olabilmesi için feragat eden tarafın söz konusu eylemlerinin sonuçlarını makul olarak öngörebileceğinin ortaya konulması gerekir. Dolayısıyla yetkili yargı organları bu konuda varsayıma dayalı bir değerlendirme yapmamalıdır (duruşmada hazır bulunma hakkı bakımından yapılan benzer değerlendirmeler için bkz. B. No: 2017/38732, § 75). Bununla birlikte adil yargılanma hakkı güvencelerinden feragat iradesi, bunu gösteren olguların bulunmasından veya suç isnadı altındaki kişinin tutum ve davranışlarından anlaşılabilir (B. No: 2019/14515, § 21; [GK], B. No: 2020/19752, 6/2/2025, § 62).

20. Başvuru konusu olayda yargılama üç celsede tamamlanmıştır. Başvurucu SEGBİS aracılığıyla katıldığı birinci celse savunmasını yapmış ve Mahkeme başvurucunun ikinci celseye de SEGBİS aracılığıyla hazır edilmesine karar vermiştir (bkz. § 5). Buna rağmen başvurucu ikinci celseye SEGBİS bağlantısının kurulamaması nedeniyle katılamamıştır. Anılan celse esas hakkında

mütalaa sunulmuştur (bkz. § 6). Başvurucu üçüncü celse öncesinde sunduğu dilekçe ile duruşmada hazır bulundurulmak istediğini belirtmiştir (bkz. § 7). 1/6/2021 tarihli üçüncü celsede başvurucunun duruşmada bizzat hazır edilmeye ilişkin talebini değerlendiren Mahkeme, Covid salgınıyla ilgili pandemi koşulları nedeniyle başvurucunun SEGBİS aracılığıyla katılmasına karar vermiştir (bkz. § 7). Başvurucu, SEGBİS aracılığıyla hazır edildikten sonra savunmasını yapmış ve mahkûmiyet kararı verilmiştir.

21. Her ne kadar başvurucu, duruşmaya katılımının rızasına aykırı olarak SEGBİS aracılığıyla sağlanması şeklinde gelişen fiilî durum karşısında bu şekilde de savunmasını yapmış ise de başvurucu ve müdafiinin duruşmada bizzat hazır bulundurulma yönündeki taleplerini Mahkemeye ilettiği ve bu hususstaki itirazların kanun yolu başvuru dilekçelerinde de ileri sürüldüğü dikkate alındığında, başvurucunun açık bir şekilde duruşmada hazır bulunma hakkından feragat ettiğini söylemek mümkün gözükmemektedir. Bu çerçevede duruşmada hazır bulunma hakkından açık bir şekilde feragat etmeyen başvurucunun zımnen feragat iradesinin ortaya konulduğunu gösteren somut olguların varlığından söz etmek de mümkün değildir.

22. Başvurucu, esas hakkında mütalaanın açıklandığı ikinci celseye SEGBİS bağlantısı kurulamadığı için katılamamıştır. Öte yandan Mahkeme, üçüncü celse başvurucunun duruşmada bizzat hazır bulunmasının gerekli görülmemesinin sebeplerini salgın tedbirlerine dayandırmıştır. Mahkemenin bu tercihi, salgın tehdidinin devam ettiği söz konusu somut olaydaki yargılama döneminde duruşmada hazır bulunma hakkına müdahale için en uygun aracın seçildiğini gösterdiğinden müdahalenin gerekli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bununla birlikte olayda başvurucu SEGBİS'e dair itirazlarını ve duruşmalarda bizzat hazır bulunma talebini istinaf kanun yoluna başvuru dilekçesinde de dile getirdiği hâlde, İstinaf Dairesi istinaf incelemesi sırasında bu itiraz ve talepleri de gözeterek salgın tehdidinin mevcut etkilerinin azalıp azalmadığı ve sonucuna göre duruşma açıp başvurucuyu da duruşmada bizzat hazır bulundurmanın mümkün olup olmadığı hususunda bir araştırma veya değerlendirme yapmamıştır (bkz. § 9). Dolayısıyla Mahkemenin aksine İstinaf Dairesinin bu tercihi -istinaf incelemesinin kapsam ve niteliği gözetildiğinde- başvurucunun istinaf kanun yolu incelemesi sırasında duruşmada hazır bulunma hakkına müdahale için en uygun aracın seçildiğini göstermediğinden müdahalenin gerekli olmadığı sonucuna yol açmıştır.

23. Diğer taraftan suç tipi için kanunda belirlenen cezanın ağırlığı arttıkça duruşmada hazır bulunarak savunma yapmanın da öneminin artacağı hususunda tartışma bulunmamaktadır. Buna göre başvurucuya isnat edilen suçun cezasının müebbet hapis cezası olması ve başvurucunun bu suçtan 25 yıl hapis cezasıyla cezalandırıldığı dikkate alındığında bizzat duruşmada hazır bulunmak suretiyle savunma yapma yönündeki talebinin önem arz ettiği vurgulanmalıdır (benzer yöndeki karar için bkz. [GK], B. No: 2019/34180, 25/7/2023, § 41).

24. Sonuç olarak başvurucunun SEGBİS bağlantısı kurulamaması nedeniyle yargılamanın ikinci celsesine katılamadığı ve yine talep etmesine rağmen yargılamanın üçüncü celsesine SEGBİS aracılığıyla katılmak zorunda kaldığı somut olayda duruşmada hazır bulunma hakkına ilişkin B. No: 2017/22672 ve B. No: 2017/38732 sayılı kararlarda yer alan ilkelerden ve ulaşılan sonuçtan ayrılmayı gerektirir bir durum bulunmamaktadır.

25. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki duruşmada hazır bulunma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

26. Başvuruda duruşmada hazır bulunma hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden, kararda varılan sonuca ve uygun görülen giderime göre başvurucunun adil yargılanma hakkı kapsamındaki tanık dinletme hakkı, bağımsız ve tarafsız mahkemede yargılanma hakkı, savunma için gerekli zaman ve kolaylıklara sahip olma hakkı ile silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerine ilişkin diğer şikâyetleri hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek olmadığına karar verilmesi gerekir.

B. Ceza İnfaz Kurumundaki Tutulma Koşullarının Sağlık Durumuna Elverişli Olmaması Nedeniyle Kötü Muamele Yasağının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

27. Başvurucu, mevcut hastalıklarının sıkı bir denetimi gerektirmesine rağmen gerekli tedavi ve takibin yapılmadığını, tam teşekküllü hastaneye sevkinin sağlanmadığını, beslenme sorunları yaşadığını ve hastalığı nedeniyle ceza infaz kurumunda kalmasının mümkün olmadığını belirterek kötü muamele yasağının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

28. Bakanlık görüşünde, başvurucunun sağlık durumuna ilişkin gerekli tüm tedbirlerin alındığı, ayrıca başvurucunun öncelikle tarafına makul bir başarı şansı sunabilecek ve çözüm sağlayabilecek nitelikte, kullanılabilir ve etkili olan başvuru yolunu tüketmesi gerektiği ve Anayasa Mahkemesince yapılacak kabul edilebilirlik incelemesinde bu hususun dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı formda ileri sürdüğü şikâyetlerle benzer açıklamalarda bulunmuştur.

29. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "Bireysel başvuru hakkı" başlıklı 45. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlale neden olduğu ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmal için kanunda öngörülmüş idari ve yargısal başvuru yollarının tamamının bireysel başvuru yapılmadan önce tüketilmiş olması gerekir.

30. Bireysel başvuru yolunun bu niteliği gereği Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunulabilmesi için öncelikle olağan kanun yollarının tüketilmesi zorunludur. Bu ilke uyarınca başvurucunun Anayasa Mahkemesi önüne getirdiği şikâyetini öncelikle ve süresinde yetkili idari ve yargısal mercilere usulüne uygun olarak iletmesi, bu konuda sahip olduğu bilgi ve kanıtlarını zamanında bu makamlara sunması, aynı zamanda bu süreçte dava ve başvurusunu takip etmek için gerekli özeni göstermiş olması gerekir ([1. B.], B. No: 2013/1177, 26/3/2013, § 17).

31. 16/5/2001 tarihli ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunu'nun 4. maddesine göre hükümlü ve tutukluların bedensel ve ruhsal sağlıklarının korunması amacıyla muayene ve tedavilerinin yaptırılmasıyla ilgili şikâyetleri incelemek ve karara bağlamak infaz hâkimliğinin görevidir. Diğer taraftan 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 16. maddesi uyarınca akıl hastalığı dışında kalan hastalıklarda cezanın infazının geri bırakılmasına infazın yapıldığı yer Cumhuriyet Başsavcılığınca karar verilir.

32. İnceleme konusu olayda başvurucunun ceza infaz kurumuna ve infazın durdurulmasına ilişkin şikâyetleri için infaz hâkimliğine ve Cumhuriyet savcılığına başvurduğuna dair herhangi bir bilgi

veya belge bulunmamaktadır. Bu durumda başvurucunun başvuru yollarını tükettiğinden bahsedilemeyecektir.

33. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının başvuru yollarının tüketilmemesi nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

34. Başvurucu; ihlalin tespiti, yeniden yargılama yapılması ile 100.000 TL maddi ve 200.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

35. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 6216 sayılı Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

36. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın neticesiyle ilgili bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

37. İhlalin niteliğine göre yeniden yargılama yapılmasının yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından manevi tazminat, başvurucunun uğradığını iddia ettiği maddi zararla ilgili bilgi ve belge sunmadığından da maddi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Duruşmada hazır bulunma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Ceza infaz kurumundaki tutulma koşullarının sağlık durumuna elverişli olmaması nedeniyle kötü muamele yasağının ihlal edildiğine ilişkin iddianın başvuru yollarının tüketilmemesi nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki duruşmada hazır bulunma hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Diğer ihlal iddialarının İNCELENMESİNE GEREK OLMADIĞINA,

Ç. Kararın bir örneğinin duruşmada hazır bulunma hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Kocaeli 5. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2020/253, K.2021/200) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. 664,10 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.664,10 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 3/9/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.